

vil. Jeg tror derfor ikke, at det er Højrepolitit, men derimod Venstrepolitit, og jeg er overbevist om, at Strømningen i Landet gaar ikke i Retning af at begunstige denne Politit. Jeg kender ogsaa Stemningen ude i Landet, og er der noget, der breder sig under de trykkede Forhold, er det Strømningen fra Frihandel over mod Beskyttelse. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds kan gerne have ment, at det specielt var en god Politit for ham og hans særlige Retning, men jeg tror, at han regnede feil, jeg tror, at Strømningen ikke er saadan, at den vil føre ham i Højden, men et ganske andet Sted hen. Dette er nu min Overbevisning, det kan være, den er gal, men det tror jeg altsaa ikke.

Efter disse indledende Bemærkninger skal jeg komme ind paa min Stilling til det foreliggende Forslag. Jeg skal dog ikke indlade mig paa Detaillerne i Forslaget, selv ikke paa dem, der interessere mig mest, jeg skal kun udtale mig om nogle Hovedspørgsmaal. Jeg kan da følge den Inddeling, som det ærede Medlem for Solhøi (Fogtmann) fremsatte, idet han udviklede, hvorledes Meningsforskellighederne samle sig om de 4 Hovedpunkter: Finanztoldsatserne, Kompensationen, Værdi- eller Vægttold og Beskyttelsen. Det ærede Medlem fremkom med nogle Ytringer, som jeg ikke kender Rækkevidden af. Jeg antager at han ikke har villet sige saa meget som det, der laa i hans Ord. Maaſte tager jeg feil, men tilhyneladende mente han, at naar den ene Part fik, hvad den vil have paa nogle Punkter, var denne Part ikke bange for at ofre noget paa andre Punkter. Jeg indrømmer, at han maaſte ikke har villet sige saa meget, men dersom det forholder sig saaledes, var der maaſte en Mulighed for en Overenskomst, idet jeg, med Hensyn til Finanztold og Kompensation kan være enig med ham, hvorimod jeg paa de to andre Punkter maa være uenig med ham. Naar jeg her taler om Finanztold og Kompensation, er det atter i dette Tilfælde min personlige Anskuelse, jeg udtaler. Denne min personlige Overbevisning er imidlertid i Overensstemmelse med det Program, som Landets Haandværk og Industri har vedtaget for et Par Aar siden, og i hvilket det udviklede sine Fordringer til en mulig Toldrevision: Afstæffelse af Told paa Raastoffer, Afstæffelse eller Reduſtation af Finanztold paa Nødvendighedsartikler og Bevarelse af Beskyttelsestolden. Om Værdi- eller Vægttold og om Kompensation staar der aldeles intet i Udtalelsen. Hvad nu Told paa Raastoffer angaar, ville vi selvfølgelig let kunne blive enige. Baade

Flerparten og Mindretallet i Kommissionen ere jo enige derom. Ogsaa fra den Side, hvorfra jeg taler, er man i det hele fornuøjet med Kommissionens Stilling i saa Henseende paa de forskellige Omraader. Paa en Række af Raastoffer, Ben, Tænder, Farvestoffer, Gummi, Harpiks, flydende Syrer, Mineralier, Tran, Tranlub, Metaller, Tømmer og Træ o. s. v., er der af Flerparten foreslaaet Reduſtationer til Beløb af 1,350,000 Kr., og af Mindretallet til en Værdi af omtrent 1½ Million. Det er altsaa Ting, man er glad over, men selv om man er glad over det, ønskes man ikke, at man fra Kommissionens Side skal overdrive Betydningen deraf og tro, at man ved disse Indrømmelser har tilført de paagældende Erhverv et saadant Gode, at man kan fratage dem hvilket som helst med den anden Haand til Gengæld for, hvad man har givet med den ene. Vi have jo ikke endnu faaet de statistiske Oplysninger, som vi gerne ville have, og jeg kan derfor ikke statistisk med bestemte Tal angive, hvor stor Haandværkets og Industriens Produktion er her i Landet, men efter et Støn i Henhold til Undersøgelser, jeg har anstillet, tror jeg, at Værdien af denne Produktion ligger mellem 150 og 200 Millioner, og naar den da faar en Toldlettelse til Beløb af 1½ Million saaledes, som Mindretallet foreslaar, udgør den i det højeste 1% af Produktionsværdien. Selv om vi lægge hele Kultolden dertil, komme vi ikke stort derover, og vi maa huffe paa, at af Kullene gaar kun en Brøddel til Industrien. Selv om jeg gerne vil overſætte Industri ved „Virksomhed“, idet jeg tænker paa, at en betydelig Del af Kullene anvendes til Landbrugsvirksomhed, gaa de dog ikke alle til Produktion, men en Del anvendes som Brændselmiddel. Jeg kan ikke angive, hvor stor en Del der gaar til det ene eller til det andet, men jeg gør opmærksom paa, at hvor finansielt rigtig og i og for sig ønskelig end den Indrømmelse er, der gaar i Retning af Afstæffelse af Told paa Raastoffer, udgør den dog i det højeste kun 1 pCt. af det Erhvervsudbytte, som den skal komme til gode. Jeg skal nævne et Par Eksempler. Man har ganske vist overdrevet Betydningen af Kultoldens Afstæffelse. I Tæktvirksomheden f. Eks. anslaaes Udgiften til Kulforbruget til 1½ pCt. af samtlige Driftsomkostninger, og Kultolden bliver da omtrent 1 pro mille. Noget lignende gælder i mange andre Virksomheder. Jeg havde forleden tilfældig Lejlighed til at overbevise mig om, at i en større Maskinfabrik her i Landet andrager Kultolden aarlig 200—250 Kr. I denne